

Sy-li spēwał,
Pilnje džélať,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatoľ
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrnje džélať
Wšědny dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies ma
Njeh ći khma
Ziwnosć je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

• Sersbske njeđželske łopjeno. •

Wudawa ƙo łóđu ƙobotu w Smolerjez Inhićizščezerni w Budyřčinje a je tam ƙa řchwórtlětnu pšchedpłatu 60 pi. dostać

Njeđžela Graudi.

Jan. 7, 37—39.

Mjes Božim špicjom a ƙwjatkami stejimy džěnka, mjes tym ƙwjedženjom, hdžež našch Šbóžnik po dokonjanym wumóžetřim šutku na semi ƙo ƙašo domoj wróćzi do njebies a ƙwoje Injeřstwo nastupi nade wščitłón ƙwěć, a tym ƙwjedženjom, hdžež wón, do njebies powycheny, njebieska rostorhnje a ř wuleczom ƙwjateho ducha rěki prawdosće a žiwjenja wulitwa do tuteho ƙwěća hrěcha a ƙmjercze. Nětk je čzař čžafanja. Ččzař čžafanja — a modlenja. Graudi, wuřłšch, Šnježe! woła tale njeđžela se ƙwojim mjenom horje do njebies. Ƙajku próřtwu dha dhrbi tón Šnješ nam wuřłšchecž? Ƙajku modlitwu pšchinjeke Šnješowa žyrkej nětk wořebje horje pšched Boži trón? To njeje žana druha, hač ta, kotruž ƙu něhdy w tyhle dnjach Šnješowi wučžobnizy tam w Jerusalemskim templu čžinili: „D, ƙwjaty ducho, pój wřchať ř nam!“ Praj, pšchedzelo, je to nětko tež twója próřtwa? Šori ƙo čži wutroba je žadosčzu po tutym ƙwjatym duchu. Abo, dokelž ƙy hižom tať někotre ƙwjatki ƙwjecžil a docžafat, daj ƙo praschecž: Masch ƙwjateho Ducha? Je wón hižom ř tebi pšchischoť? Je wón hižom wobydlenie čžinil w twojej wutrobje?

Derje wěm, to je jim wjele jara njespodobne a njeľube prařčenje. Wone jim njeľoj nacžini. Woni ƙo pšches njo nječhadža molicz dacž w ƙwojim šwucženym ƙwětnym žiwjenju. Wo žyle druge ƙubla je jim čžinicž, hač wo dar ƙwjateho ducha, wo žyle druge wjeľela, hač w radosč w ƙwjatym duchu. Ale mój čžłowjecze, daj ƙebi wobřwědcžicž: hdy by ty runje wřchě bohatřtwa na ƙwěćze měť a wřchitke wjeľela wužitwať, bjes ƙwj. ducha ƙy tola njeľowprajnje řhudy a řubjenty, haj, je-li so jeho

řo džěłomny njesčžinisch, w běhu tuteho řóťkeho žiwjenja, bjes nadžije řhubjenty. Abo njesnajesč tamne pšchewřcho řhutne řłowo Pawołowe: „Ščtož Šhrystuřoweho ducha nima, tón njeje jeho“? (Rom. 8, 9.) A jeho, Šhrystuřowy njeľbječ, wěřch, řčto to na řebi ma? Praj, čžej dha řy, hdyž jeho njeľřy? Dwař ƙujesaj jenož ƙo džělitaj do ƙwěća a jenemu řłuschesch na łóždy pad, hdyž niz ř temu, řiz je ř wřřoľa dele, dha ř temu, řiz je wot spody řem, hdyž niz Šhrystuřej, dha řtemu njeľpšcheczeľej, a teho ty tola nječhasch bječ. Ně, niz wěrnó? ty řebi wjele bóle žadařch, řo moľ na tamne stare řatechřmuřowe prasčenje: „Ščto je twój jenicžki tróřchť w žiwjenju a wumřjecžu?“ ř wěrnosčzu wotmolwicz: „To je mój jenicžki tróřchť, řo řym w žiwjenju a wumřjecžu niz řam řwój, ale mojeho Šnješa řesom Šhrysta.“ Ale jeho ty njeľudžesch, řřiba jenož pšches ƙwjateho ducha. Nječhasch dha teľodla nětko, hdžež ƙu ƙwjatki pšched durjemi, řo ř nowa ř temu dacž wubudžicz, řčtož wučžobnizy čžinjachu w tyhle dnjach do ƙwjatłow, a ř nimi prořnyč: „Bóřczel, Wóćze, ř twojoh' řtoľa njeľjeskeho ducha ř nam“? Ščaf rady čže wón tajku próřtwu dopjelnicž, jenož řo ř wutrobny pšchindže, jenož řo masch řprawne, horjaze žadanje po jeho njeľjeskich řubłach a po twojim wěćžnym řbožu; řaf rady budže wón potom čžinicž po ƙwojim řłubjenju: řa čžu wodu wulecz na lačžnych a rěki na řuchich, řo by napotwł mój lud; ja čžu mojeho ducha na nich wulecz (řes. 44, 3). A w našchim džěnřniřchim teľřaje stejĩ Šnješ řesuš pšched nami jaťo řtudžeń žiwjeje wody a woła wřchitłich, kotřymž ƙo picž čže, ř řebi a řłubi, je ƙwjatym duchom boľate rěki řohnowanja wulitwacž na wřchitke lačžne, po ƙwojim řbožu žadosčžime wutrobny. Šřłřschmy dha džěnka:

Schto Jesuſ, studžeń žiwjenja, lacžnemu
kwětej pschitwoła.

To pať je dwoje:

1. Lacžny pój te mni a napij ſo!
2. Napity dži a napowaj druhich!

1. W Jerusalemyje kwjećichu róczny časž jelenych hětow. Njeſměrne byty luda běchu ſo tu hromadu jeschle, pschetož, tón kwjedžeń bē pola Židow jedny najwjeſkoſkich. „Schtož wjeſele jelenych hětow njeſnaje, njeuē, schto wjeſele je“, bē stare ludowe pschiflowo. Sšydom dnjow poſpóchi jón kwjećichu f dopomnjecžu na to, ſo běchu něhdy jich wótzoyo pschi ſwojim 40 lětnym czahanju psches puſczinu jenož w loſkich, wot jelenych haſofow wobſchódowaných stanach bydlicž dyrbjeli, ale runje w tutym čaſu tež najkraſniſche wopokaſma Božeje wiſchekomozy a luboſcže ſhonili. Njebē wón jim f njebjeſ jědž dawal? Njebē wón ſawutlazym w palatej puſczinyje f naheje ſkaty wodu wuwjedł, ſo běchu wuſnacž dyrbjeli: Ty móžeſch pldžicž, ſo w ſkalach ſwoje picže mam? Na to woſebje dyrbjeiſche ſo kóždy f nowa na tutym kwjedženju dopomnicž, hdyž na poſlednynt a najkraſniſchim dnju teho ſaneho měſchnizy ſahe rano ſe ſtothmi faranami wodu czerpacž džěchu f hata Siloah, ju potom pschemodženi wot wyſkazeho luda horje donjeſechu do temploweho dwora a ju tam psched ſapalnym wofarjom na ſemju wulachu f wuſpěwanjom tamnych profecziſkich ſlowow: „Wy budžecže f wjeſoloſcžu wodu czerpacž ſe ſtudnje teho ſboža“ (Jeſ. 12, 3). Tutón kwjatoczny ſkuff bē runje nětk nimo, hiſcheže ſo žolmjeiſche lud w templowym dworje, duž wuſtupi Jeſuſ na trochu wuſbēhnjene měſto a pohladajo na te ſhubjene wotwyz f Iſraeľſkeho doma, kiž běchu kaž ſawuſlaze ſtadto w puſczinyje, hdžež wody njeje, ſawoła wón f wulkim hloſom do teho wulkeho luda: „Je-li ſo komu ſo picž chze, tón pój te mni a napij ſo!“ A kaž wón tam ſtejeſche woſrjedž ſwojeho iſraeľſkeho luda a ſo jim pschipojedži jaſo studžeń ſboža a wſchitkich, kotſiž žadanje mějachu po jeho ſbožu, tať pschecželnje a naležnje f ſebi wolaſche, tať ſteji wón džentſa hiſcheže, hdžež je pomwſchenu f prawizy teje najwſcheje kraſuſcže, woſrjedž ſwojeje gmejny, a wſchudzom, hdžež jeho ewangelijon ſo pschipojeduje jaſo pōſchitwo mēra a žiwjenja, tam dawo ſo f wobom tež jeho hnadne wofanje ſchſchecž: „Je-li ſo komu ſo picž chze, tón pój te mni a napij ſo!“

Chze ſo tebi picž, mój bratije, moja kotra? D, ja wēm, w nětotrej wutrobje hiba ſo mózne žedženje a žadanje, hſubofa hōrza lacžnoſcž, kiž chze a dyrbi byčž ſpokojena. Ale najprjedy wſchaf mi praj: Wo čim chze ſo čži picž? Ssnadž by ſebi wſchelate kwětnu wězy a nadžije do hłowy ſtajit, kiž by ty rady mēł a rady dopjelnjene widžat; ale chze-li ſo tebi jenož po kwěcže picž, dže twoje žadanje jenož na ſemſke ſbože a derjehicže, na wjeſele, kraſne žiwjenje na kwěcže, na wulke kublo a bohatſtowo, na čžeſo a ſchwalbu psched ludžimi, na ſpokojenje čželnych loſchtow a žadoſcžow — dha jenož wofań, hdžež by, Jeſuſ cže f ſwojej ſtudni njewoła, wón ničžo ſa tebe nima, ničžo, hacž jenož te ſhwnne ſlowo: „Schtož na ſwoje čželo byje, tón budže wot čžela ſkaženje žnjecž“. Ale schto ſu čži, kotrychž wón woła? To ſu wſchitzy, kiž maja žadanje po lēpsichy darach, hacž kwěť je dawo, wutrobne žadanje po prawym pōſnacžu Božim, po duchomnym mērje a pofoju, po wodacžu hrěchot, po prawdoſcži, kotraž psched Bohom płačzi, po nowych mozach f kwjećenju a roſcženju na ſnutſtomym čžlowjeku — čži wſchitzy ſmēdža pschicž, žadym njeje wuſamnjeny, wſchitzy ſu proſcheni: prawi a njeprawi, ſapocžinarjo w ſchecžijanſtwe a kotſiž ſu hižom dale pokračowali w ſwojim ſnutſtom-

nyh žiwjenju, džěcži w ſchryſtuſku a mužojo w ſchryſtuſku, ſtrowi a ſhori, živi a mrějazy, wſchitzy ſu jemu witanu. Haj, wēr jenož, tež ty wo ſwoju ſbōžnoſcž ſtaroſcžiny luby pschecželo, by ſobu proſchenu, o, ſhwataj f njemu! S čžiſtej rēki, kotraž ſo f jehnjecžowoh' tróna lije na wērjaze ſtadleiſcho, f teje njech twoja duſcha pije wodu teho žiwjenja; duſcha, pyťaj Jeſuſa! (ſf. 288, 10). A hladať jenož, kať rady wón kōždemu, ſchtož je jemu trjeba, f poſnoſcže ſwojeje hnadny ſobudžěli. Kať wjeſeli ſo jeho wutroba, hdyž jene ſhubjene džěcžo, kiž hemať nihdže žaneho mēra a pofoja njeuōže namafacž, na poſledku f niemu ſanemu pschidže, ſo by ſo f jeho hnadneje ſtudnje napilo. Zawěrnje, kaž paſtyr ſwoju ſhubjenu a ſaſo namafanu wozku f wjeſelom na ſwoje ranjo wofmje, tať hōri ſo jemu wutroba f niewuprajnej luboſcžu, hdyž jena duſcha jemu ſo wotewri, do kotrejež móže wón rēki žiweje wody wuliwacž. A kajke ſu to bohate, polne rēki, kiž wot njeho wulhadžeja! Pſchetož žyly kwěť, žyly lacžne čžlowjeſtowo, ſmē f tuteje ſtudnje picž a ſo napicž, a wona tola njeſaprahnje a njewotebēra. Kať wjele ludow a narodow je hižom f neje pifo, a wona ſo pschezo hiſcheže žōrli w njepſchēmēnjenej poſnoſcži. ſchorym wona pschijuje ſe wuſtrowjenje, ſawutlazym wofſchewjenje, ſlabym a muczynym poſhlyjenje, tyſchym trōſcht a nowu nadžiju, a wſchitkim, kotſiž pschi džerawych ſtudnjach kwěta žaneho ſpokojawjazy njenamafaja, móže ſo pschitwoſacž: Wōcže a czerpaježe f tuteje ſtudnje! Wōža ſtudnicžka ma pschezo wody doſcž! —

Schtož je lacžny na duſchi, teho ſchryſtuſ napowi (th. 23, 6). Lacžny pój f njemu a napij ſo!

2. A napity dži a napowaj druhich!

„Schtož do mnje wēri, f teho žiwota rēki žiweje wody pobēhnja.“ Wōſluchaj, ſchto jowle tón ſnjes wo ſwojich wērjazach praji. Schtož f wutrobu do njeho wēri, ſčini ſo ſam dale bóle ſtudžeń žiweje wody, kiž f bohatym žohnowanjom ſo na druhich pscheliwa. Spomń na přēnich, kiž do ſchryſtuſa wērjachu, na jeho japoſchtolow, kajke rēki žiweje wody ſu wot nich wulhadžale do wſcheho kwěta, tať ſo my džentſa hiſcheže f nich czerpamy po 19 lēſtotatkach! Spomń na Luthera, kajke bohate žohnowanje je psches tuteho jeneho, kriteje wēry poſneho mužo ſo na žyly ſchecžijanſtowo wulwalo! Spomń na Jana Urnda, na kotrehož bē duch modlitwy we woſebnej mērje wulaty; njeje jeho „paradiſ-ſahrodka“ a woſebje jeho „wērne ſchecžijanſtowo“ wjele tawſhnt duſcham — tež w najchich! Sserbach — wonjenje žiwjenja f žiwjenju bylo? Spomń na S. A. Zranku, Spenarja, Zinzendorfa, na Zliednera, Wicheru, Bodelſchwingha a kať woni dale rēkaja, „čži kwētni mužojo ſnutſtomneho a ſwontomneho miſionſtwa, kiž twjerdže na ſchryſtuſku wiſchachu a ſu ſo žōrto žohnowanja ſčiniſi ſa wſchē čaſy! Spomń na tych pobožnych ſhērluſcherjow naſcheje žyrkwoje, kiž naſ je ſwojimi ſhērluſchemi na ſjawnych Božich ſlužbach kať pschi domjazej nutnoſcži wofſchewja, poſhlynuja, troſchtuja! A hdyž je tebe na pucžu twojeho žiwjenja raſčłowjek Boži ſetkať, prawy wucžobnik ſchryſtuſkowy, ſpytany a w Božich pucžach derje ſhoneny ſchecžijan, kiž je hſubofť iacžicž na tebe čžiniť a tebi f naſtomom byť f nowemu bohu-ſwjećenemu žiwjenju, hlaj, dha je tež na tajkim to ſlowo ſo dopjelniſo: „Schtož do mnje wēri, f teho žiwota rēki žiweje wody pobēhnja.“

Alle tež ty ſam móžeſch a dyrbiſch, hdyž niž ſa žyly wulki kwěť, dha tola na tym mēſcže, na kotrež je Bōh tebe ſtajit, druhim a pschedewſchēm twojim najbližſchim, twojim domjazym a pschecželam žōrto bohateho duchomneho žohnowanja byčž. Wēſch ty, kať? Ssam ſe ſwojeje mozy to ničtón njebudže, ale kwjaty Jan pokaže nam tu prawu pomoz, hdyž

Wjerbnje abo Popojzach —
Kótru a na kótrem bosz?
Zena hyscže w Gółgojach!
Hom je kawka, hom pschi moŝz.

Hom nět hyscže stojim kam,
Druge psches kawku skósz,
Lubki hom a lubka tam,
Zedna paŝ pschi mojem bosz.

Boŝmėwach ŝo nad wuŝkoŝczemi baŝnikowymi, kiŝ bėchu
ŝ zyla doŝpołnje ŝapŝchijomne. Zena lubka we Wjerbnje, druga
w Popojzach — a ŝeczja hyscže w Gółgojach.

Nětko hyscže steju kam.
Druŝy ŝu psches kawku skósz;
Lubka tu a lubka tam,
Zadna wŝchaŝ pschi mojim boŝu.

Ťahaha! — To je wjeŝelny knjes, tutón doktor Sauerwein.
— Šchtó drje wón je, ŝo wopraŝhecže? — Wjeŝelny knjes je
rodzeny Hanoveranar, žywa polyglotta, kiŝ egzistuje we wudaczu
němŝkim, jendželŝkim, ŝchwedŝkim, delnjołuŝiŝkim, litwjanŝkim a
ŝchtó dha wě, w kaŝkim hyscže Nėmz, kiŝ je ŝerbszy nawuŝny
a bu ŝ delnjołuŝiŝkim ŝpiŝaczelom a nimale Šserbom. Š naj-
mjeŝŝcha to kam wuŝnawa:

Ja hom nimŝki naroŝony,
Zuŝeg ŝchaja ŝyn ja hom
Šsom paŝ ŝerbskem' pschihuzony
Šserbske ŝłowo lubujom,
Ja mam ŝerbsku huŝchobu,
Šserby moji bratscha ŝu.

Šŝhyscže? Je wŝchaŝ pječja Nėmz, ale ma ŝerbsku wu-
trobu. A ŝ wotfel tutón pschewrót? Nět bych wam to wu-
jaŝnicz ŝ jeho luboŝcže ŝ europiŝkim rėczam a ŝ rėczam ŝ zyla
— ale wón kam podawa bjeŝ wŝcheho muczenja hyscže druge
wujajnenja, kotremuŝ ŝuano romantiŝka čžitarŝka ŝferje wėri:

Šserbske žowcža ŝu hurpli
Š mojih huŝlow nimŝku rėcz.

Čžitarŝka ŝawėŝcže to wėri, do zyla, hdyŝ ŝebi hyscže pschi-
ŝpomni baŝniczku wo kawzy, kotruŝ ŝmy runje pschėŝchli. Ale,
luba čžitarŝka, knjes Sauerwein je hyscže ŝprawniŝchi, wón
kam pscheradži teŝ to waŝchuje, na kaŝteŝ ŝu jeho ŝerbske holicža
natwucžile ŝerbsku rėcz:

Šŝuchaj, mē ŝu pschipoŝchali,
Ja ŝem wotpóŝchlaŝ tu rėz.

Šladajcže, tajku móz maja delnjołuŝiŝke holicža a njeđi-
wajcže ŝo mojemu hornjołuŝiŝkemu pscheczelej, ŝo ŝo taŝ ŝa nje
horjeŝche, ani mi, ŝo ŝym ŝo daŝ psches jeho ŝahorjenoeŝz na-
wabieč ŝ wopjetowanemu pučžowanju do woneje bajokraŝneje
krajinny, hdyŝ tajke njeŝchewinjomne bytoŝcže wotroŝtu.

Š radoŝczu ŝtupach do přėdka, radujo ŝo na kraŝach wje-
čorneje krajinny, kiŝ poŝkoczeŝche ŝhowaze ŝo ŝlónzo ŝ bajkodžiw-
nym blŝŝcžom. Ša Wjerbniom wotewri ŝo mi wuŝki wuhlad
do krajinny, nětko hižo blótowŝeje, kiŝ psches hru poŝlednich
pruhow ŝhowazeho ŝo ŝlónza doŝtawajeŝche kuŝokraŝny napo-
hlad. Š huŝcžiny, na ŝchtwórcž hodžinskeho pučža ŝdaleneje
wijeŝche ŝo ŝe mni próchapołna dróha, kiŝ mējeŝche naj do Bór-
kowow, mojeho ŝamėra, dozpieč Š dohom wutraš wot tam
nóž a ŝ połnym wotmachom čžerjo ŝbėhaŝche mroczele procha, kiŝ
ŝhowaze ŝlónzo psched mikotazymaj woczomaj do ryŝeho ŝłota
pschewobrocži. Wobkuŝtaŝy napohlad! Njemóžu ŝo naŝhycžieč
teje powėtroweje kraŝnoŝcže! Šlejcže nětko pschemėni ŝo ŝłoto
ŝaŝo do rózoweje parny. Wėrcže mi, ŝo bych nětko ŝwojeje ŝhoro-

ŝcži a ŝwemu ŝėlarjeje ŝ lubu, kiŝ mje doma ŝawrėja, Bóh wě
hdyŝe bėžaŝ, hdy bych wjedžaŝ, ŝo nėhdže tajke dživadło wobla-
dam. ... Ale bórŝy ŝo dživadło, kotremuŝ bėch ŝo mjes tym
pschiblizit, ŝhubi a rózowa mrocžakka wobrocži ŝo do huŝtych
mrocželow drobneho, próŝchneho pėŝka, kotrehoŝ pschedrobne
ŝorjatka ŝo mi mjes ŝubami ŝamėŝcžichu. Šhwatach ŝ njeľubnych
mrocželow, nimaja tola ani najmjeŝŝcheje radoŝcže nad tym ŝda-
lenym pschihladowarjom poŝkiczeč ŝwoju žadnu woŝobu, wob-
ŝajatu ŝ rózowej mrocžakku, ŝa pschedmjet wobdžiwantja, hdyŝ
mėjach teje kraŝnoŝcže połnu hubu.

Moralŝka: kraŝnoŝcž njebudž roŝebrana (analizowana)!

Š blifka a ŝ daloka.

Š kraja. Šo poŝtaju ministrija ma ŝo w ŝchulach na-
božina džecžom dale dawacz, doniz tuta wėz njeje dorobudžena.
W nėtotrych ŝtronach ŝu nětŝ ŝchule woŝjewiŝe, ŝo maja ŝtarŝchi
to ŝjawnje wobŝwėdėcžieč, ŝo dyrbja džecži do nabožnych hodžin-
now ŝhodžieč; hewaŝ ŝo njedyrbjachu nabožne hodžiny džerzeč.
To je wėŝo po dołalnych wuŝkaŝach a poŝtaju wopaf. Šcho-
dla teŝ ministrium na to poŝaze, ŝo ŝmėdža jenoŝ te džecži ŝ na-
božnych hodžinow wuwoŝtač, ŝa kotreŝ ŝebi to ŝtarŝchi piŝnje
poła ŝchule žadaja. Čži ŝtarŝchi potajŝim, kotřiŝ čžedža, ŝo bychu
džecži nabožne hodžiny wopytowale, njetrjebaju niečo ŝchuli
woŝjewieč ale tuta ma nabožne hodžiny džerzeč. Potajŝim ma
kóžda naŝchich ŝchulow tu w Šserbach nabožne hodžiny džerzeč.
Šaŝke ŝjednoczeŝiŝtwo wuczerjow je teŝ do naŝpomnjeneho wu-
kaŝa ministrija ŝwolilo, niz paŝ ŝjednoczeŝiŝtwo Lipŝczanŝkich
wuczerjow. Tuto je ŝwoje ŝobuŝtawy namoŝtwjaŝo, ŝo dyrbja
ŝchulŝkim wodžerjam woŝjewieč, ŝo woni to wot wuŝchnoŝcže po-
ruczene nabožne roŝwucžowanje wotpoŝkaža, ŝo paŝ w tych ŝa
nabožinu poŝtajuŝnych hodžinach moralu, kaŝkuŝ ŝebi to ŝjedno-
czeŝiŝtwo wuczerjow žada, džecžom podawaju. Tole je jenotli-
wym wuczerjam ŝ podpizanju pschedpołožene. Je to tróŝchku
džiwne! Wuczer ma po ŝakonju to prawo, nabožne hodžiny wot-
poŝajacz, hdyŝ njemóže nabožne roŝwucžowanje psched ŝwojim
ŝwėdominjom jamoŝwieč. To paŝ tam w Lipŝku nječžinja; nē,
ŝo pschecžitwojejo wuŝkaŝej wuŝchnoŝcže, woni tutón wobeŝdu, ŝa
bychu ŝ ŝwojeje morale w ŝchulach doŝchli! — Šacz budže to
wuŝchnoŝcž ŝebi lubieč dacž abo — tola jaŝrocžieč?!

— Šserbska konferenza ewangeliŝto-lutheriŝkich duchownych
wotnėje ŝrjeddu po ŝwjatkach popołdnju 1/4 hodž. ŝwoju ŝwjat-
kowuu ŝhromadžiŝnu w Šserbskim domje. Budže ŝo ŝabėracž
mėcz ŝ waŝnymi praŝchenjemi naŝchich woŝadow kaž do zyla na-
ŝcheho naroda, teŝ ŝ tymi w tutym ŝopjenku na druhim mēŝtnje
dróbnieŝcho roŝmoženyymi.

Pytaj a namafaj.

KX. Šimŝon; Šsudnikow 16. — Jeŝuŝ Šhryŝtuŝ; Lu-
kaŝchowy 23.

XI.

Bu potwŝchene; hdyŝ ŝ njemu ŝhladowachy budhu wuŝtrowjeni
a wobŝhowachy žiwjenje. Šchtó to bē?

Wudawa „Šserbska Ružiza“, družŝtwo ŝ wobm. ruŝ.
Samolwity redaktor: faraŝ W y r g a c ž w Moŝaczizach.
Čžieč Šsmolerječ knihicžiečjeŝneje w Šserbskim Domje
w Buduŝchinje.